

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Concordia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Nempe
Suidas &
Polyb. lib.
4. histor.
Hinc illud
Δόξο xvβι-
xεiv s
bassa ca-
duceum, a
Suida &
Polyb. lib.
4. histor.
Macr. lib. 1.
cap. 9.
Anguis ter-
ra signum.

SUNT authores haudquaquam aspernandi, qui Serpentes illos mutuis nexibus implicitos, minas & pacem simul ostentare putent: cujusmodi simulacrum Gephyrei armato exercitui prætulisse feruntur, cum Eumolpus Athenienses profligavit: illi enim Caduceum prætendentes, & pacem quietis, & minas infantantibus, offerre visi.

TERRA. CAP. XLIV

INTERPRETATIONEM eam, quæ Caduceum ad geneleos significatum trahit, Ægyptiacum esse non negarim, sed alia quadam ratione à Macrobiano commento feciore. Siquidem Ægypti cum maxime omnium humanum genus ex cæno genitum profiterentur, colubros terræ filios esse non ignari, prout etiam in ostentis aliquot accipiuntur, singentes colubros ita mutuo complexu ad osculum tendere, omnem indicant humanitatem, si salva esse velit, oportere in ejusmodi concordiam convenire: Caduceatores itaque Serpentes eo complexu conjunctos præferunt, ut eos, qui aliis injuriam facere moliantur, humanitatis admoneant. Quod vero terræ signum sit Anguis, plerisque historiæ locis, sed eo præcipue reperias, ubi Cræsus adversus Cyrum bellum suscepit: eo enim tempore vis colubrorum ingens in suburbanis Sardium locis reperta coorta est, quos Equi in pascua missi passim devorant: responderunt divinationum periti, futurum ut externæ gentes indigenas confunderent: indigenam enim esse colubrum, terræque filium, Equum vero & advenam, & bellicosum hostem, de quo suo satis dictum Commentario.

CONCORDIA. CAP. XLV.

VERUM si quid in longa hujusmodi rerum indagine ariolari licet, putarim ego picturationem hanc in pacis & concordie significatum inde sumptam, quod Serpentis effigies plerisque locis pro bello & odio, funestaque alia quavis clade poni solita est: osculum autem, & pacis, & concordie signum esse, negarit nemo. Quin & sacræ pietatis nostræ literæ pacis osculum identidem attestantur. Virga ut loco suo latius ostenditur, tum disciplinam, tum eloquentiæ vim indicat. Si quis igitur pietate gravis, & eloquentia potens, altercantes aggressus, nullam bello salutem esse docuerit, dubium bellorum omnium eventum dixerit, funesta perniciosaque demum esse bella demonstravit, & quæcunque alia ad hujusmodi rem pro loco, tempore, personisque facientia excogitare & eloqui potuerit, per facile is discordes animos in concordiam trahet, duosque Angues, hoc est, odia mutua doctrinæ suæ virga in unum obligabit, quibus ad osculum coeuntibus, convenire animos & ad concordiam conversos esse, meridiana luce clarius apparebit. Neque me fugit, esse ovorum genus in magna Galliarum fama, quod anguineum appellant Druidæ, quod ex numero suorum ovorum faciant Angues convolventes ea & salivæ faucium corporumque spumis conglomerantes, ut tandem fiat ex multis unum: sive Angues ea sint ova spiris ita conglobati, artificique complexu adstricti, salivarumque profluentium humore concreto crusta superinducatur. Utcumque, id sane constat: ovum hoc quod dicitur sit, ad victorias litium & ad conciliandos sibi Regum aditus mire laudari: perinde ac etiam inguen Anguis in pelle Dorcadum (ne Draconum, ut in corruptis Plinii codicibus habetur, dicamus) nervis cervinis alligatum in lacerto conferre ad judiciorum victoriæ perhibetur, cujusmodi rebus magica superstitio mortalium plurimos eludit. Quod si hoc credibile videatur, Philostrato etiam, præter innumeratas quas continet fabulas, fides adhibenda est: qui Gygis annulum habuisse lapidem scribit, qui montanis Indiæ locis cristatorum quorundam Draconum capitibus insit. De quo quidam annulus multa Plato libro de Justo. & ab eo Tullius in Officiis, quod is qui eum gestaret, pala in volam conversa, à nemine spectaretur, quamdiu pars illa palam attingeret.

PAX. CAP. XLVI.

PLERISQUE sane locis videre est Anguimum hujusmodi globos, in unam quasi massam adstrictos, de jugorum verticibus ad ima provolvi. Et in Æthiopia sunt tantam Anguimum vim convenire, convolvique in gyrum invicem, ut montis speciem procul aspicientibus reddant: cujusmodi quidem complexus Anguimum, & frugifera eorum concordia, causa (ut Plinius inquit) videtur esse, quare externæ gentes caduceum in pacis argumentum circumdata effigie Anguimum fecerint: neque enim cristatos esse in caduceo, mos est. Ad hæc, numismata tot caduceis insignita, pacis inscriptione præ-